

IÉT ülés - Operaház és Szakszervezetek közötti megbeszélés

2025.10.09. IÉT-ülés.m4a leirata 1:30:12 és 1:34:15 között

a felvétel részletesen megszólalnak:

Bárány Balázs (B.B.): ODFSZ szakszervezeti elnök

Főző Virág (F.V.): Magyar Állami Operaház főigazgató-helyettes

Béres Attila (B.A.): Magyar Állami Operaház vezető jogtanácsos

Stubendek Piroska (S.P.): MÁO humánpolitikai osztályvezető-helyettes

Kalmár Mónika (K.M.): MÁO humánpolitikai osztály dolgozója

(1:30:12)

B.B.:

„Mert hosszabbítottatok munkaszerződéseket is, mikor tudva tudtátok, hogy lesz létszámleépítés. Csoportos létszámleépítésben gondolkodott az Operaház vezetése és akkor hosszabbítottatok munkaszerződést!”

(...)

1:30:35

Béres Attila: „(...) Mert februárban kellett döntenie a hosszabbításokról.”

B.B.: „És? És már tavaly is felmerült a leépítés kérdése. És már tavaly is arról volt szó egész évben, mikor itt tárgyalgattunk, hogy lesz létszámleépítés.”

F.V.: „Nem, Ti mindig ki akartátok mondatni velünk, hogy lesz és mi mindig mondtuk, hogy nem.”

B.B.: „Tévedés! Virág! Az Ókovács Szilveszter – itt hangozz el jegyzőkönyvben, nem cáfolta – Füreden mondta, hogy 200 emberrel akarja mérsékelni a létszámot. „

F.V.: „Igen, meg a Facebookon is olvasunk ezt-azt, de ez nem hivatalos intézmény kommunikáció.”

B.B.: „No de Virág, ő mondta! Ő se cáfolta mikor itt volt. És Ti se cáfoltátok, hogy nem így lesz!”

F.V.: „Dehogynem! Ezerszer elmondtuk.”

B.B.: „Dehogynem... Múltkor mondtad, hogy a minisztérium gátolta meg!”

F.V.: „A Minisztérium jelezte, hogy ő nem engedélyezi. Igen.”

B.B.: „Így van! Tehát akkor akartátok! Akkor miért mondja azt az Attila, hogy ez februárban dőlt el, mikor tudva volt, volt olyan tervetek, hogy 200 embert el akartok küldeni, akkor miért hosszabbítottatok februárban munkaszerződést?”

F.V.: „Azért, mert akkor már tudtuk, hogy nem akarunk elküldeni 200 embert és nem is akartunk elküldeni 200 embert, volt többféle működési koncepció. (...) Ezt mondtam végig. Hogy a Minisztériumnak felvázoltunk többféle működési koncepciót, ilyen létszámmal, olyan működési támogatással és a Minisztérium akkor döntött.”

B.B.: „Mikor?”

F.V.: „Mikor? Januárban.

B.B.: „Januárban döntött, hogy 29 embert el lehet küldeni.”

F.V.: „Nem. Azt mondta, hogy 200-at nem.”

B.B.: „És akkor Ti hogy döntöttetek, hányat küldtök el?”

F.V.: „Mi? 29-et.”

B.B.: „Mikor?”

F.V.: „Hát júniusban.”

B.B.: „De bocsánat! Ne Virág! Januárban azt mondta a Minisztérium, hogy 200 embert innen aztán nem. Akkor Ti utána? Akkor egyet sem? Vagy hogy gondoltátok?

F.V.: „De miért ne hosszabbíthatnánk határozott időst, ha 29 embert leépítünk? Milyen munkakörben hosszabbítottam? Konkrétumok nélkül ne szorítsál már engem a sarokba Balázs!”

B.B.: „Én sarokba szorítalak?! Te akarsz engem a sarokba szorítani! (...). Januárban tudtátok, hogy nem megy a csoportos létszámleépítés. Vagy föladtátok, akkor mondjál már valami olyat. Mert akkor azt mondjátok feladtuk.”

F.V.: „De miért mondjak?”

B.B.: „Mert úgy logikus. Mert ha hosszabbítottatok februárban munkaszerződéseket, határozott idejű munkaszerződéseket, és tudtátok azt, hogy el kell bocsátani embereket, akkor nem jártatok el korrekt módon. Ha a Minisztérium közlése után Ti abban a hiszemben voltatok, hogy nem kell több embert elbocsátani ebben az évben, 25-ben, akkor rendben van. És ez utólag derült ki, mit tudom én áprilisban, hogy mégis el kell, (nem ezt mondják?), akkor van magyarázat arra hogy februárban miért lett hosszabbítva munkaszerződés.”

F.V.: „Akkor derült ki júniusban, amikor meghoztuk a döntést.”

B.B.: „És addig mit akartatok? Addig nem akartatok senkit?”

F.V.: „Addig számoltuk a bevételt, hogy ki tudjuk hozni az évvégéig a forrást, mert az Erkel, meg az embereket az Erkelbe..”

B.B.: „De azt már januárban tudtátok, az Erkel.”

K.M.: „Nem nem tudtuk. Áprilisban...”

B.B.: „Dehogy áprilisban! Hát itt vannak a jegyzőkönyvek. Már januárban!”

F.V.: „Mi üzemeltettük ápriliséig.”

B.B.: „Hát jó, de át kell adnotok, azt tudtátok, és hogy áprilig van az üzemeltetés. Mindent tudtatok, hát azért mondom.”

B.A.: „Az embereket nem tudtuk.

B.B.: „Hát úgy kilóg a lóláb..

F.V.: „Azt se tudtuk, hogy hány embert vesznek át!

B.B.: „Úgy kilóg a lóláb, ahogy csak kell.”

S.P.: „Áprilisban volt az első ilyen megbeszélés erről.

F.V.: „Milyen lóláb?,,

B.B.:” Hogyhogy milyen lóláb? A gonoszkodás lólába.”

(1:34:15)